

ת"פ 20506/04/18 - מדינת ישראל נגד רוסטום הלסילסי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20506-04-18 מדינת ישראל נ' הלסילסי(עציר)
לפני כבוד השופטת דנה אמיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רוסטום הלסילסי (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלכס ישראלוב

ב"כ הנאשם עו"ד חגית קוטוק

הנאשם באמצעות שב"ס

[הדיון מתורגם לשפה הטיגרית באמצעות מתורגמנית ביהמ"ש]

הכרעת דין

תמצית כתב אישום

1. על פי האישום הראשון, ביום ה- 2.4.2018 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, הניח דור מוסקל (להלן: "דור") את תיקו על הספה מתחת לחלון דירתו ברחוב חיים ואלישע 3 בתל אביב יפו, שהיא דירת קרקע (להלן: "הדירה של דור"). בין ה- 2.4.2018 ועד ה- 3.4.2018 בשעה 9:00, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, עת ישן המתלונן בדירתו, נכנס הנאשם לדירה בכך שהכניס יד או חפץ מבעד לחלון הדירה, ומשך את תיקו של המתלונן. תיקו של המתלונן הכיל מחשב נייד מסוג מאקבוק שנקנה ביום 27.11.2017 במחיר של \$ 2,740, פנקס שיקים, תעודת זהות, אוזניות של חברת ביטס, שני כוננים חיצוניים ומעיל של חברת יוניקלו. במעשיו, נכנס הנאשם לדירתו של דור, בעודו ישן, בכוונה לבצע גניבה ונטל את רכושו של דור בלי הסכמתו, במרמה וללא תביעת זכות בתום לב, תוך שבכוונתו לשלול את הרכוש מדור שלילת קבע.

2. בתאריך ה- 9.4.2018 בשעה 17:49 ברחוב יסוד המעלה 17 בתל אביב יפו, ביקש רס"ר יעקוב זאודה מהנאשם להזדהות, אז הזדהה הנאשם בשם מלקמום קוברום. במעשיו הפריע הנאשם לשטר בעת מילוי תפקידו כחוק.

3. על פי האישום השני, ביום ה- 29.3.2018 בשעה 23:00 לערך, יגאל בן ארי (להלן: "יגאל") ישן

עמוד 1

בדירתו ברחוב פיארברג 3 בתל אביב יפו שהיא דירת גן (להלן: "**הדירה של יגאל**"). תיקו של יגאל הונח על הרצפה בפינת האוכל בדירה, בסמוך לחלון. בין ה- 29.3.2018 ועד 30.3.2018 בשעה 6:30 לערך, בשעה שאינה ידועה למאשימה, כשישן יגאל בדירתו, נכנס הנאשם לדירה, בכך שהסיט את חלון הדירה והכניס חפץ שאינו ידוע במדויק למאשימה, מבעד לסורגי חלון הדירה, ומשך את תיקו של המתלונן. תיקו של המתלונן של חברת פריטאג הוא בשווי של כ- 1000 ₪ והכיל בתוכו מחשב נייד HP עם מודם סלולארי, משקפי קריאה, דיסק און קי, מסמכים ורכוש אישי נוסף של המתלונן. במעשיו, נכנס הנאשם לדירתו של דור, בעודו ישן, בכוונה לבצע גניבה ונטל ונשא את רכושו של דור בלי הסכמתו, במרמה וללא תביעת זכות בתום לב, תוך שבכוונתו לשלול את הרכוש מדור שלילת קבע.

4. בגין מעשים אלה, הואשם הנאשם בביצוע שתי עבירות של כניסה למקום מגורים לשם ביצוע עבירה לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שתי עבירות של גניבה על פי סעיף 384 לחוק העונשין ועבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

תשובת הנאשם לאישום

5. במענה לכתב האישום, הכחיש הנאשם את המפורט באישום הראשון, שלל כי היה במקום או בזמן, ואף הכחיש כי הפריע לשוטרי וטען שאינו דובר את השפה. בנוסף, הנאשם הכחיש את המפורט באישום השני וטען כי לא היה בזמן ובמקום המיוחס לו בכתב האישום. לטענתו, בתקופה המצוינת בכתב האישום לא יצא מאזור נווה שאנן ואינו מסוגל להבין את הימצאותן של טביעות האצבע שלו במקום.

עיקר ראיות המאשימה

אישום ראשון - כניסת הנאשם לדירתו של דור וגניבת רכוש

6. ראיות המאשימה כוללות את עדותו של דור ותלונתו מיום 8.4.2018 (ת/8) לפיהן השאיר את תיקו ובו הרכוש המפורט בכתב האישום קרוב לחלון, ובבוקר הבחין בחלון פתוח ובכך שתיקו נעלם. דור מסר שאינו מכיר את הנאשם בשמו או על פי תמונתו (ראו גם ת/33). בעת עדותו הציג את הקבלה בגין התשלום עבור המחשב (ת/11) אשר היה בתיק שנגנב לטענתו. בנוסף אישר כי בתמונות אשר הוצגו לו (ת/12) נראה החלק החיצוני של הדירה ממנה נגנב התיק (תמונה 1). לדבריו, משם כנראה "נשלף" התיק בין הסורגים. על גבי תמונה 3 שהיא תמונת סלון הבית סימן דור ב- X את מיקום התיק, בסמוך לספה. בעת חקירתו הנגדית השיב כי ניתן היה ליטול את התיק דרך החלון ככל שהמדובר במי שידו ארוכה והוסיף כי נראה שהיה צורך בשימוש בכלי כלשהו או מקל. לדבריו, ניתן היה להוציא את המחשב מהתיק לאחר הרמתו ואז להעבירו דרך הסורגים. עוד הוסיף כי החלון היה סגור אך לא נעול בעת שהלך לישון (ראו גם ת/10). בנוסף הוגש דוח פרטי אירוע ת/7, בו תלונתו הראשונית של דור, התואמת את עדותו.

7. לצד גרסתו של דור ת/12, דוח מסכם של חקירת מז"פ המתעד את הדירה, החלון דרכו נטען כי בוצעה הכניסה לדירה (ולו סורגים) ומיקום התיק טרם גניבתו על פי עדותו של דור. מזכוכית החלון בחלקה החיצוני וצלע הסורגים נלקחו 6 מעתקי טביעות אצבע. תמונות 4-8 מתעדות את המיקום ממנו נלקחו מעתקי טביעות האצבע, כפי שאף העיד רס"ר וולקוב, חוקר זירה במרחב ירקון אשר ערך את הדוח. טביעות האצבע נמצאו כאמור בחלק החיצוני של הדירה, על גבי הזכוכית והסורגים, כשחלקן בחלק הפנימי של הסורגים (טביעות אצבע 5 ו-6). רס"ר וולקוב אף הגיש את ת/17, דוח תיעוד פיתוח טביעות אצבע והעיד כי בת/17 תועדו טביעות האצבע שנמצאו בזירה וצולמו בת/12. בעת חקירתו הנגדית אישר רס"ר וולקוב כי לא נמצא באזור זירת האירוע כל מקל או חפץ שביכולתו לעזור ולמשוך חפץ מהדירה. עוד הוסיף כי הבין בעת האירוע מדור שהתיק היה על הספה ולא בסמוך לה. מטעם המאשימה הוגש גם ת/24

"דוח מסכם חקירת מז"פ - ביקור חוזר" הכולל תמונות החצר ועל פיו "בחצר בכיוון החלון הנ"ל אין שביל מוסדר, אין מעבר לבניינים אחרים, אין פחי אשפה ולא מממקים (הטעות במקור - ד.א.) בחצר העורפית דלת משרד או דירה שיצריך שימוש במעבר הנראה בצילומים ומדגש בחץ צהוב".

8. בנוסף, מטעם המאשימה הוגש ת/35 דוח על נטילת אמצעי זיהוי מהנאשם על ידי השוטר עמית חזות וכן ת/32 בקשה לחוות דעת מומחה טביעות אצבע בתיק הפ"א הנדון. חוות דעת המומחה עליה נסמכים ממצאי המאשימה נערכה על ידי רס"מ בית יוסף מהמעבדה לזיהוי טביעות אצבע במטא"ר (ת/18) ובה השוואה בין מעתקי טביעות האצבע מהזירה (ת/17) לבין טביעות אצבעותיו של הנאשם. ממצאי חוות הדעת מעלים כי טביעות האצבע במעתיקים מספר 1,2,5- זהות לטביעות אצבעו של החשוד, שלושת המעתיקים הנוספים אינם ניתנים להשוואה, מעתק 3 אינו ניתן להשוואה ומעתיקים 4 ו-6 אינם זהים לנאשם (עדות רס"מ בית יוסף עמ' 24 ש' 4 לפרוטוקול).

9. בעדותה מסרה רס"מ בית יוסף פרטים כללים באשר להכשרתה ואופן עריכת חוות דעת. כך פירטה כי היא משרתת במעבדה מאז שנת 2003 ושם קיבלה את ההכשרה. משנת 2012 הוסמכה כמומחית. באשר לתהליכי העבודה הסבירה כי בשלב ראשון מבוצעת השוואה בתוכנת אפיס. לאחר מכן הממצאים עוברים לאישור גילוי ידני של משווה בכיר. חוות הדעת על ידה ניתנת רק לאחר מכן, והיא איננה נסמכת על הבדיקות הקודמות שנערכו. חוות דעתה היא חדשה ועצמאית ומבוססת על בדיקה ידנית - השוואה אותה היא עורכת בעין ובעזרת זכוכית מגדלת בין המעתיקים שהתקבלו לטופס טביעת האצבע חדש של החשוד אשר הוטבע במסגרת החקירה והתקבל מאת היחידה.

10. במסגרת ההשוואה בודקת העדה האם קיימת התאמה בין טביעות האצבע אשר נמצאו בזירה לבין אלה שנלקחו מהחשוד באמצעות בדיקת קיומן של נקודות איפיון זהות ביניהן וכן האם אין סתירה וקיים רצף. לדבריה, טופס טביעת האצבע של הנאשם הושב ליחידה החוקרת לאחר כתיבת חוות הדעת שכן כך נהגו באותה העת ועותק ממנו לא נשמר בתיק העבודה. יחד עם זאת העידה כי טופס זה היווה את הבסיס להשוואה שערכה ולממצאיה על פי חוות הדעת ת/18 ו-ת/19. עוד הוסיפה כי כיום נשאר עותק מההטבעה החדשה בתיק. לדברי רס"מ בית יוסף, במסגרת תהליך עבודתה היא אף נוהגת לשלוח את המעתיק וטופס טביעת האצבע להגדלה באמצעות צילום במעבדה הדיגיטלית. רס"מ בית יוסף השיבה כי גם כיום עובדת המעבדה לפי עיקרון של 12 נקודות איפיון ולעיתים מאשרים גילוי אף בפחות מכך. לדבריה, מקום בו לא מצוין כי ההשוואה היא של פחות מ-12 נקודות איפיון, היו 12 ויותר. בכל הנוגע לת/19 מסרה, לאחר עיון בתיק העבודה, כי היו 13 נקודות התאמה. רס"מ בית יוסף אישרה כי אמנם בבדיקה סובייקטיבית של אדם יש מקום לכשלים והטיות אך לדבריה לא היו טעויות בעבודתה. עוד מסרה כי בעת עריכת חוות הדעת ידוע לה מה שם האדם שטביעות אצבעו נבדקות, וכי נמצאה התאמה בבדיקות הראשונות אשר בוצעו, אך איננה יודעת דבר אודות רישומו הפלילי.

אישום שני - כניסת הנאשם לדירתו של יגאל וגניבת רכוש

11. ראיות המאשימה כוללות את עדותו של יגאל ותלונתו מיום 9.4.2018 (ת/3) לצד דוח פרטי אירוע (ת/2) ודוח פעולה שנערך על ידי רס"ל זייצוק בנוגע לאירוע (ת/1). לדבריו של יגאל ביום 30.3.2018 הלך לישון בסביבות 23:00-24:00. כשהתעורר למחרת בבוקר בסביבות 6:00, הבחין שחלון פינת האוכל אותו סגר פתוח והתיק אשר הונח על ידו, ליד הקיר, נעלם. עוד פירט כי החלון פונה לחצר נמצא לאחר הכניסה לבית, במיקום בו עובר אורח לא אמור להימצא, והוסיף כי הגישה אליו קשה, בשל גובהו. יגאל מסר כי אינו מכיר את הנאשם בשמו או על פי תמונתו וכי ב-12 השנים בהן הוא מתגורר במקום לא עבד אצלו, או בכלל. בעת עדותו זיהה את דירתו, הכניסה לבניין ומיקום החלון

בת/14 (דוח מסכם חקירת מז"פ) והוסיף כי בתמונה מס' 7 הוא נראה מצביע על המקום בו הניח את התיק מתחת לחלון. לדעתו, האדם שביצע את הגניבה הכניס מקל לתוך הדירה. לשאלת הסנגורית, לאחר האירוע לא מצא מקל בגינה. על פי ת/6 לא זכר יגאל אם נעל את החלון.

12. לצד גרסתו של יגאל, הוגש על ידי רס"ר בסון, חוקר הזירה, ת/14 - דוח מסכם של חקירת מז"פ. בדוח מתועד מיקום הדירה, החלון דרכו נטען כי בוצעה הכניסה לדירה (ולו סורגים), מיקום טביעת האצבע שנמצאה בחלק החיצוני של החלון (צילום 4-6) ומיקום התיק טרם גניבתו על פי עדותו של יגאל. כן ת/13, דוח תיעוד פיענוח טביעת אצבע לפיו טביעת האצבע נמצאה מעל גבי שמשות החלון הדרום מערבי של הדירה, בחלקה החיצוני, גם הוא על ידי רס"ר בסון. מטעם המאשימה הוגש גם ת/23 "דוח מסכם של חקירת מז"פ - ביקור חוזר", המתעד את גובהה של טביעת האצבע שנמצאה מהקרקע ואת המרחק בין הסורג לזכוכית החלון וממצאיו שוללים סבירות לנגיעה מקרית בחלון.

13. בנוסף, מטעם המאשימה הוגשה ת/31, בקשה לחוות דעת מומחה טביעות אצבע בתיק הפ"א הנדון. חוות דעת המומחה עליה נסמכים ממצאי המאשימה נערכה גם היא על ידי רס"מ בית יוסף מהמעבדה לזיהוי טביעות אצבע במטא"ר (ת/19) ובה השוואה בין מעתק טביעת האצבע (ת/13) לבין טופס טביעות אצבעות של הנאשם ממצאי חוות הדעת מעלים כי טביעת האצבע במעתק מספר 1 זהה לטביעת אמה יד ימין של הנאשם. העדה אף הבהירה כי לחלקי טביעות האצבע הנוספות שנמצאו לא ניתן היה לבצע השוואה, לכן לא התייחסה אליהן, והפנתה לסעיף 3 לת/19. בקשר לת/19 העידה כאמור כי נמצאו 13 נקודות התאמה. כמפורט ביחס לאישום הראשון, רס"מ בן יוסף אף נחקרה בחקירה נגדית באשר להכשרתה ודרך עריכת חוות דעת על ידה וטביעות האצבע אותן השוותה.

אישום ראשון - הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו

14. מטעם המאשימה הוגש ת/15, דוח פעולה שערך רס"ר יעקב זאודה אשר משרת כשוטר סיור מזה 4.5 שנים ואף נשמעה עדותו. על פי ת/15 "במהלך סיור אחר חשוד" (הנאשם - ד.א.) ועל פי מידע מודיעיני הגיע לכתובת יסוד המעלה 17 בתל אביב. רס"ר זאודה ביצע סריקות ביחד עם צוותי שרת וצוות בילוש לב ת"א. נמסרו לו פרטי הלבוש של הנאשם אשר אותר ליד פיצרייה במקום. רס"ר זאודה ביקש מהנאשם להזדהות ולהציג דרכון. הנאשם השיב שאין לו דרכון ומסר ששמו מלקמום קוברום. על פי מידע נמסר לרס"ר זאודה שלנאשם שן זהב בחלק העליון של פיו והוא ביקש מהנאשם לפתוח את פיו. הנאשם פתח את פיו ושן הזהב אכן נמצאה שם. רס"ר זאודה שוב שאל את הנאשם לשמו בשפה האמהרית והנאשם השיב בשנית מלקמום קוברום. אז עיכב רס"ר זאודה את הנאשם לצרכי זיהוי, והנאשם הצטרף אליו ללא התנגדות. לאחר שנבדק במערכת האפיס זוהה בזוהותו האמיתית ונעצר.

15. בעת עדותו הבהיר השוטרי זאודה כי הוא דובר טיגרית ואמהרית כשמהרית היא שפת המקור שלו. עוד אישר כי ביקש מהנאשם לפתוח את פיו, לא הציע לו ללכת לצד למען פרטיותו וכן לא הסביר לו לשם מה הוא נדרש לעשות כן. רס"ר זאודה ציין כי לא הפעיל כוח כלפי הנאשם והוסיף כי איש מהשוטרים האחרים שהיו במקום לא ערך דוח פעולה. העד זאודה אישר כי הנאשם לא התנגד לעיכוב ולא הפריע בכל דרך שהיא לקחתו מהמקום. רס"ר זאודה אף אישר כי לא בדק אם קיימים חפצים החשודים כגנובים במקום בו עוכב הנאשם. עוד השיב כי לא ביקש מהנאשם לגשת עמו למקום בו הוא מתגורר לבדוק האם מצויים שם חפצים גנובים.

גרסת הנאשם:

16. בהודעתו ת/20 ולאחר שהובהרו לנאשם החשדות כנגדו טען כי לא גנב דבר. לדבריו, גר בתל אביב, בנווה שאנן עם חברים מזה 3-4 חודשים ואינו זוכר את כתובת. עוד הוסיף כי אינו עובד, ואינו מכיר את תל אביב או את הרחובות בהם מתגוררים המתלוננים אלא רק את נווה שאנן. הנאשם שב וטען שלא גנב דבר מבתי המתלוננים אף לאחר שהוצגו לו תמונות הזירה והוטח בפניו כי טביעות אצבעותיו נמצאו בזירות. בהודעתו בת/21 טען כי הגיע לתל אביב לפני חודשיים שלושה ומאז נסע פעם אחת לנתניה, שב והכחיש כי גנב ועוד הכחיש כי הזדהה בפני השוטר בשם מלקמוס קוברום וטען כי מעולם לא שמע את השם הזה.

17. בעת עדותו חזר הנאשם על עיקרי גרסתו בהודעותיו ואף הוסיף עליה. כך שב וטען כי לא גנב דבר והוסיף : **"לפני שש-שבע שנים אני לא יודע שום דבר... ב- 2018 לא עשיתי שום דבר"** והוסיף כי לפני שש-שבע שנים נהג ללכת **"בכל מקום"** והסביר שעבד באותה התקופה בעבודות מזדמנות במקומות שונים, אך אינו זוכר היכן. לדבריו, בשנת 2018 אז שב לתל אביב לאחר שהיה משנת 2012 בכלא ו/או בסהרונים. בעת חקירתו הנגדית אישר כי אינו מכיר את המתלוננים וכי אינו מכיר את זירות האירועים שבתמונות שהוצגו לו.

דין והכרעה

18. לשם הכרעה בשאלה האם הוכיחה המאשימה את ביצוע עבירות רכוש מושא האישום הראשון והשני בחנתי את ראיות המאשימה המפורטות לעיל ובכללן את עדויות ותלונות המתלוננים דור ויגאל באשר לאופן הכניסה לביתם וסוג הרכוש אשר נגנב, והן מהימנות עלי. בנוסף ממצאי הזירה והתמונות מלמדים כי תיקיהם של המתלוננים נלקחו דרך חלון, ככל הנראה באמצעות מקל או חפץ ובשיטה דומה. טביעות האצבע אשר נמצאו בזירות תועדו ונבדקו. על פי חוות דעת המומחית בית יוסף זוהו טביעות אצבעותיו של הנאשם על גבי חפצים ניחים (סורגים וזכוכית החלון בחלקה החיצוני באישום הראשון וזכוכית החלון בחלקה החיצוני באישום השני) ועולה כי דרכם ניטל רכוש המתלוננים. החלונות הרלבנטיים בשני האישומים מצויים, על פי הראיות, במקומות שאינם בגדר מקום מעבר רגיל לעוברי אורח. על פי ת/23, דוח מסכם חקירת מז"פ - ביקור חוזר, מיקום טביעת האצבע באישום השני שולל אפשרות של מגע מקרי. על פי ת/24, דוח מסכם חקירת מז"פ - ביקור חוזר בדירה מושא האישום הראשון, לחצר בה החלון אין שביל מוסדר, מעבר לבניינים אחרים ולא ממוקמת שם דירה או משרד, כך שאין סיבה שאדם יעבור שם באקראי.

19. במקרה דנן מבקשת המאשימה לבסס הרשעה על ראיה נסיבתית בדמות טביעות האצבע של הנאשם אשר נמצאו בזירות העבירה כמפורט לעיל. כידוע, טביעת אצבעו של אדם על חפץ ניח מוכיחה כי היה במקום, ובהעדר הסבר סביר, וגם מקום בו המדובר בראיה יחידה, די בה כדי לבסס קביעה לפיה הנאשם ביצע את העבירה. לצד זאת נקבע כי בנסיבות אלה, על בית המשפט לנהוג בזהירות יתרה (ע"פ 4510/07 סראבוניאן נ' מדינת ישראל (17.1.2008); ע"פ 149/12 אלמליח נ' מדינת ישראל (24.9.2012)). עוד כידוע, לפני הרשעה על בסיס ראיה נסיבתית, על בית המשפט לבחון האם קיים תרחיש חלופי לאשמתו של הנאשם, שהוא מתקבל על הדעת, על בסיס ההיגיון וניסיון החיים. בראי המפורט לעיל, יבחנו טענות ההגנה ואף גרסת הנאשם.

20. הטענות הראשונות שיבחנו נוגעות לתקיפת ממצאי חוות הדעת (ת/18 ו-ת/19) אשר מצאו התאמה בין טביעות אצבעותיו של הנאשם לאלה שנמצאו בזירות העבירה. במסגרת זאת טענה הסנגורית כנגד תקינות ותיעוד הבדיקות אשר נערכו על ידי המומחית, טענה להטיית של המומחית ואף להעדר מומחיותה. בנוסף העלתה הסנגורית תהיות ביחס לטביעות אצבע נוספות שנמצאו בזירת העבירה שבאישום הראשון אך לא נבדקו. יש לציין, כי חרף טענותיה הקשות של הסנגורית, לא פעלה ההגנה להניח כל מסד ראיתי לביסוס הטענות שנטענו כנגד חוות הדעת, כדוגמת חוות

דעת נגדיות לפיהן ממצאי בדיקת טביעות האצבע על ידי מומחה אחר מביאות למסקנה שונה. בנסיבות אלה המדובר בטענות שהן בעיקרן בפן העיוני ומשמעותן מוגבלת.

21. באשר לטענת ההגנה בקשר למומחיותה של רס"מ בית יוסף. לאחר ששמעתי את עדותה המפורטת, התרשמתי ממנה באופן בלתי אמצעי ואף עיינתי בחוות הדעת ונתוני הכשרתה - טענת ההגנה כנגד מומחיות המומחית נדחית. מקובלים עלי דברי רס"מ בית יוסף לפיהם הוסמכה כנדרש על ידי ראש המעבדה בשנת 2012 לאחר שהוכשרה במעבדה מאז שנת 2003 ותוך שעברה מעת לעת מבחנים פנימיים.

22. באשר לטענה כנגד תקינות הבדיקות שעל בסיסן ניתנו חוות הדעת: אופן ביצוע ההשוואה והבדיקה הוסבר באריכות על ידי רס"מ בית יוסף. מדבריה עולה כי המדובר בבדיקה עצמאית אותה ערכה בכל אחד מהמקרים, במסגרתה בוצעה השוואה בין טופס טביעות אצבע עדכני אשר נלקחו מהחשוד בתחנת המשטרה לבין המעתיקים מזירות האירוע (ת/17 ות/13) שעותק מהם מצוי בתיק העבודה. אינני מוצאת כי יש משמעות רבה לכך שנערכו 2 בדיקות (חלקן ממוחשבות) על ידי שני גורמים נוספים במעבדה, שתוצאותיהן היו ידועות לרס"מ בית יוסף טרם עריכת חוות הדעת על ידה, או שיש בכך כדי לערער את מהימנות חוות דעתה. כפי שהעידה רס"מ בית יוסף, הגם שממצאי הבדיקות הקודמות היו ידועים לה משאלה נמצאו בתיק, חוות הדעת נערכו על ידה באופן עצמאי, ידני, תוך השוואה לטופס טביעות אצבע עדכני מעת מעצר הנאשם, ומבלי שממצאי הבדיקות הקודמות משמשים כנקודת מוצא. כאמור, ללא מסד ראיתי המציע תוצאה שונה מזו אליה הגיעה רס"מ בית יוסף, המדובר בטענה הנוגעת למידת ההשפעה של הבדיקות הקודמות על חוות דעתה של רס"מ בית יוסף או הטייתה, שהיא טענה בעלמא ותו לא.

23. נתתי דעתי לכך שבתיק העבודה לא מצוי עותק של טופס טביעות האצבע העדכני אשר נלקח מהנאשם בעת מעצרו, למרות ששימש כבסיס להשוואה. לדברי רס"מ בית יוסף הושב ליחידה אשר ערכה את הטופס והזמינה את חוות הדעת. הגם שראוי היה שישמר עותק מהטופס בתיק העבודה (ולדברי רס"מ בית יוסף כיום נשמר עותק בתיק העבודה על פי הנהלים), אין בכך שלא נשמר עותק כדי להביא לביטול ממצאי חוות הדעת או להטיל ספק בממצאיה כן שלא תוכל לשמש בסיס להרשעה. שוב, בפרט כאשר לבד מטענה בעלמא בהקשר זה, לא הונחה ולו תשתית ראשיתית לכך שטביעות האצבע שהשוותה רס"מ בית יוסף למעתיקים מזירות האירוע אינן שייכות לנאשם. אציין עוד, ביחס לטענה לפיה לא נבדקו טביעות אצבע נוספות שהתגלו בזירה, כי גם טענה זו נטענה בעלמא, וממלא קיומן של טביעות אצבע נוספות אינו מבטל את כוחן המפליל של קיומן של טביעות האצבע של הנאשם, סותר אותן או מעמידן בספק (517/86 ברוקס נ' מדינת ישראל (9.8.1989)).

24. בנסיבות המפורטות לעיל, השתכנעתי בדבר תקינות הבדיקה ותייעוד טביעות האצבע ומשכך מצאתי לאמץ את ממצאי חוות הדעת אשר נערכו על ידי רס"מ בית יוסף (ת/18, ת/19) לפיהן נמצאו טביעות אצבע של הנאשם בזירות האירוע, על גבי זכוכית החלון והסורגים באישום הראשון ועל גבי זכוכית החלון באישום השני.

25. נתתי דעתי לטענות ההגנה הנוגעות למחדלי חקירה ותחולתה של דוקטרינת ההגנה מן הצדק. כך, שקלתי את הטענה לפיה לא נתפס על הנאשם הרכוש הגנוב ולא בוצע חיפוש בסביבות המקום בו נעצר, בנוסף לא נערך חיפוש בכתובתו של הנאשם, הוא לא התבקש לקחת את החוקרים למקום מגוריו ואף לא תושאלו חבריו.

26. כידוע, קיומם של מחדלי חקירה, ואפילו חמורים אינם מובילים בהכרח לזיכוי הנאשם מטעמי הגנה מן

הצדק. בקשר למחדלי חקירה על בית המשפט לבחון האם קיים חשש כי קופחה הגנת הנאשם. זיכוי בשל מחדלי חקירה שמור למקרים בהם לא ניתן כמעט בשום דרך להצדיק את אופן התנהלות הרשויות. המאשימה איננה חייבת להגיש את הראיה המקסימלית כי אם את הראיה המספקת. על מנת להכריע בנפקות מחדל החקירה ובשאלה האם קופחה הגנת הנאשם יש לבחון את מכלול הראיות (ראו והבחינו: ע"פ 5019/09 חליוה נ' מדינת ישראל (20.8.2013) וכן ע"פ 8447/11 סולימאן נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (24.9.2012); ע"פ 8187/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 38 (9.8.2013)).

27. בחינת מחדלי החקירה הנתענים במקרה דנן מובילה למסקנה כי גם אם המדובר במחדל ברמה כזאת או אחרת, אין המדובר במחדלים היורדים לשורש העניין. אמנם לא בוצע חיפוש בכתובת מגוריו של הנאשם (לציין כי הנאשם לא מסר את כתובתו בעת חקירתו), הנאשם לא התבקש להוביל את החוקרים לביתו ולא תושאלו חבריו - אולם אין באמור כדי לקפח הגנתו. באשר לרכוש הגנוב - הרי לא נטען כי נתפס ברשותו הרכוש הגנוב וממילא חלף כשבוע מאז ביצוע העבירה שבאישום הראשון ואף מעל לשבוע מאז ביצוע העבירה שבאישום השני ועד המועד בו נעצר הנאשם, 9.4.2018. בנסיבות אלה, גם אם היה נערך חיפוש ולא היה נמצא כל רכוש גנוב, לא היה בכך כדי לסייע במידה ניכרת להגנת הנאשם. יתרה מכך, וביחס לתשאול חבריו, לא מצאתי כיצד קופחה הגנתו של הנאשם בכך שלא תושאלו וממלא ככל שחפץ בכך, יכול היה הנאשם לזמנם כעדי הגנה.

28. לאחר דחיית הטענות שלעיל וטרם החלטה לבסס את הרשעת הנאשם על ממצאי טביעות האצבע בזירות העבירה, בחנתי בזירות הנדרשת את גרסתו וכן בחנתי האם יש בה כדי ליתן הסבר סביר להימצאות במקום אך מסקנתי היא כי אין בגרסתו כדי לסייע לו. הנאשם אינו מספק כל אליבי למועדים בהם בוצעו העבירות. הכחשתו בדבר הימצאותו בזירות העבירה במועדים הרלבנטיים נטענה באופן סתמי וכך גם גרסתו (החדשה) והסבריו בקשר לפעולותיו לפני כ- 6-7 שנים ברחבי תל אביב, אותן אף אינו זוכר. על פי עדותו אף אינו מכיר את זירות העבירה. התרשמותי היא כי גרסתו של הנאשם סתמית ומתחמקת ואיננה מתמודדת עם ממצאי טביעות האצבע. בנסיבות אלה אינני מוצאת ליתן אמון בדבריו לפיהם לא שהה בזירות העבירה במועדים הרלבנטיים ולא ביצע את העבירות המיוחסות לו. נתתי דעתי לכך שלא נמצא כל חפץ או מקל בו נעשה שימוש לביצוע העבירה בזירות. אך אינני מוצאת שיש בכך כדי לערער את המסד הראייתי שהציגה המאשימה. ודוק, וודאי שלא מצופה ממבצע עבירה מסוג זה להשאיר מאחור את החפץ בו השתמש לבצעה.

29. ממצאי הזירות וחוות דעת המומחה אשר הוגשו הקושרים את טביעות אצבעותיו של הנאשם לחלונות דרכם בוצעו העבירות; מיקום החלונות דרכם בוצעו העבירות בחצרות שבהם באופן רגיל לא עוברים עוברי אורח, והממצא לפיו לפי מיקום החלון והסורגים שבמקום, טביעת האצבע של הנאשם בקשר לאישום השני לא יכולה הייתה להיגרם מנגיעה באקראי; העדר ההיכרות בין הנאשם למתלוננים; העובדה שבשתי הזירות בוצעה עבירה באופן כה דומה, ככל הנראה תוך שימוש בחפץ או מקל - ובשתיהן נמצאו טביעות אצבעותיו של הנאשם, לצד גרסתו הסתומה והנעדרת כל הסבר של הנאשם, הסותרת חזיתית את הממצאים הפורנזיים: כל אלה מביאים אותי למסקנה, אף לאחר שהזהרתי עצמי כנדרש, כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את ביצוע עבירות הרכוש המיוחסות לנאשם באישום הראשון והשני ואינני מוצאת כי קיים כל תרחיש אפשרי או הגיוני אחר (ת"פ (מחוזי ים) 40834-07-17 מדינת ישראל נ' תמימי (18.7.2018)).

30. באשר לעבירת הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו - דוח הפעולה ועדותו של רס"ר זאודה פורטו בהרחבה

לעיל ולפיהם פנה לנאשם פעמיים ושאל אותו לשמו, לפחות פעם אחת בשפה האמהרית, והנאשם מסר כי שמו מלקומם קוברם. הנאשם מצידו לא טען כי לא הבין את אשר נשאל, אלא טען בהודעתו ת/21 ובעדותו כי מסר את שמו "היילסלסי גברימריים" וכי השוטר משקר. בראי התרשמותי מעדותו של הנאשם בכללותה כמפורט לעיל, ולאחר ששמעתי את עדות רס"ר זאודה והתרשמתי כי עדותו מהימנה, מצאתי כי הוכח, מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם מסר שם שאינו נכון, פעמיים, בעת שהתבקש להזדהות, ובכך הפריע לשוטר במילוי תפקידו כחוק. אזכיר כי השוטר זאודה ביצע במסגרת תפקידו פעילות לאיתור הנאשם באותו המועד, על סמך מידע מודיעיני, ומיד כשפגש בנאשם ביקש ממנו כי יציג דרכון ויזדהה, וזאת אף עוד טרם ביקש ממנו כי יפתח את פיו.

31. נתתי דעתי לטענות ההגנה בדבר הפגיעה בזכויותיו של הנאשם, עת התבקש לפתוח את פיו על ידי רס"ר זאודה (משזה ביקש לזהותו על פי שן זהב בחלקו העליון של פיו), מבלי שהובהר לו מדוע הוא מתבקש לעשות כן ומבלי להזהירו במה הוא חשוד. ברור כי ראוי ונכון היה להקדים הסבר ואזהרה לבקשה מהנאשם וחבל שכך לא נעשה. יחד עם זאת, בנסיבות המקרה דנן, אין בכך כדי להשליך על סוגיית הרשעתו בביצוע העבירות, או על קבילות איזה מהראיות. יש לתת את הדעת לכך שבניגוד למקרים בהם מפליל נאשם עצמו במעשים או בדיבור מבלי שהוזהר כחוק, שאז נשקלת שאלת קבילות ראיות שנאספו בעקבות כך או אמרותיו. במקרה דנן התבקש הנאשם לפתוח את פיו אך ורק לצורך זיהוי כך שאין בממצא שהתקבל מבלי שהוזהר כדי להשליך על הראיות שנאספו ואף לא נטען כך על ידי ההגנה. אבהיר כי בניגוד לנטען על ידי ההגנה אינני מוצאת כי הליך המעצר במקרה זה "זרוע מחדלי חקירה" וודאי שלא כאלה היורדים לשורש העניין. כן לא מובנת הטענה בדבר הפרופיל הגזעני שבסיס החשדות אשר נטענה ללא פירוט.

32. סוף דבר, נוכח כל המפורט לעיל, מצאתי כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המפורט בכתב האישום. משכך, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירות: שתי עבירות לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, שתי עבירות לפי סעיף 384 לחוק העונשין ועבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ט' אדר א' תשע"ט, 14 פברואר 2019, במעמד הצדדים